

derfor genstand for stor opmærksomhed fra den internationale geologiske videnskab, foreslog Julius Bomholt, Poul Hartling, Knud Hertling og ni andre medlemmer, at regeringerne skulle søge at få oprettet et vulkanologisk institut i Island. I forslaget henvises til, at Island som et af verdens mærkeligste vulkanområder indtager en særstilling i Europa og Norden, hvilket forpligter de nordiske lande til på enhver måde at bistå med at lette udforskningen af Island i vulkanologisk henseende. Følgelig forelå der her en vigtig fællesnordisk forskningsopgave af sådan art og omfang, at den krævede en permanent forskningsinstitution.

Da Kulturudvalget fuldt ud støttede forslaget, og da høringsudtalelserne fra de geologisk sagkyndige var overmåde positive, besluttede rådet ved rekommandation nr. 30 at opfordre regeringerne til at undersøge forudsætningerne for at oprette et institut som det foreslåede.

7. Samarbejde om træbeskyttelse (A 151).

I de nordiske lande anvendes træ i overmåde stort omfang som byggemateriale, men ved svamp og insekter forvoldes hvert år meget betydelige skader, i Sverige anslået til 300 mill. sv. kr. og i Finland til ca. 200 mill. mark. Ved særlige imprægneringsmetoder kan disse tab begrænses stærkt. Et nordisk samarbejde om udviklingen af sådan teknik er allerede i gang. En række medlemmer fandt, at dette samarbejde kunne effektiviseres, og rådet vedtog rekommandation nr. 32 herom.

8. Et nordisk sameinstitut (A 172).

Medlemmer fra Finland, Norge og Sverige rejste forslag om at oprette et nordisk sameinstitut, knyttet enten til det planlagte norske universitet i Tromsø eller til det svenske universitet i Umeå. Et sådant institut vil få mange opgaver: økologiske studier, d. v. s. studier af samernes tilpasning til naturlandskabet, de omgivende nabofolk og det moderne samfund med dets stærke tekniske udvikling og mekanisering. Desuden forandringerne i samernes kultur og økonomi, nedarvede sociale mønstre og patriarkalske system. Andre vigtige opgaver er studium og undervisning i det samiske sprog for at hindre dets udmarvning og

udslettelse såvel som uddannelse af lærere og andre funktionærer inden for de samiske områder. Endelig bør rensdyrforskning i dens forskellige former drives ved et sådant institut.

Ved rekommandation nr. 33 opfordrede rådet Finland, Norge og Sverige til at oprette et nordisk sameinstitut og til at udrede, hvilke opgaver det skal have, og hvordan det kan finansieres.

9. Hyppigere uddeling af Nordisk Råds musikpris (A 174).

Efter anmodning af regeringerne udarbejdede Nordisk Kulturkommission i samarbejde med komponistforeningerne i de nordiske lande et forslag til indstiftelse af en nordisk musikpris på 50.000 d. kr. Nordisk Komponistråd havde ønsket den uddelt hvert år, hvorimod NKK foreslog hvert tredje år. Regeringerne fulgte NKKs forslag og forelagde til sessionen 1964 sag B 3 om en nordisk musikpris på 50.000 kr. om året, idet man anmodede rådet om en udtalelse. Ifølge forslaget skulle prisen første gang uddeles i 1965 og derefter hvert tredje år eller med kortere intervaller, såfremt der opnåedes enighed herom mellem regeringerne ved den revision, som skulle foretages efter den første treårsperiodes udløb.

Ved rekommandation nr. 25/1964 godkendte rådet regeringsforslaget.

I musikinteresserede kredse var der imidlertid utilfredshed med, at musikprisen kun skulle uddeles hvert tredje år, men litteraturprisen hvert år. Musikpriskomiteen udtalte således allerede i 1965, at prisen burde uddeles hyppigere, idet der i den nordiske musiklitteratur fandtes en række værker af høj kvalitet, som kunne fortjene prisen. I Nordisk Komponistråd virkede man for, at den i hvert fald skulle uddeles hvert andet år. Med henvisning hertil foreslog bl. a. Julius Bomholt og Poul Hartling, at den fra og med 1968 skulle uddeles hvert andet år. Rådet godkendte forslaget som rekommandation nr. 34.

10. Fortsat samarbejde om modernisering af matematikundervisningen (A 180).

Nordisk Kulturkommissions sektion II nedsatte i 1960 en specialkomité til at virke